

hu

Európai Unió
Regionális politika

info regio

| 19. SZÁM | 2006. április | **panorama**

A növekedés, foglalkoztatás és kohézió városai

A strukturális alapok városi programja

Tartalom

A növekedés, foglalkoztatás és kohézió városai

A városok fontosak Európa számára

A városok jelentős kapacitással rendelkeznek a közösségi fejlődésben, a szociális beilleszkedésben, valamint a polgári és a kulturális identitás erősítésében.

Tanúbizonyság: az Európai Parlament

Melyek a városfejlesztés perspektívái?

Az európai pénzügyi alapok legújabb programozási periódusának (2007–2013) erőteljes városi dimenziója lesz.

Akcióban az ERFA és a Kohéziós Alap: Magyarország, Portugália, Szlovénia, Hollandia

Tanúbizonyság: Spanyolország

Riport: Változó lakótelepek

Az URBAN-programok visszaadják az érintett lakótelepek vonzerejét és dinamizmusát, valamint az ott lakók büszkeségét és reményét. Ennek bizonyítéka Lipcse és Dortmund.

Akcióban az URBAN II: Franciaország, Egyesült Királyság, Belgium, Írország

Tanúbizonyság: Svédország

Tanúbizonyság: Cseh Köztársaság

Akcióban az URBAN II: Ausztria, Olaszország, Görögország, Finnország

3

7

8

13

14

15

18

19

20

21

Fotók (oldalak): Európai Bizottság (1-4-5-6-8-9-10), URBAN II Gijón (14), URBAN II Leipzig, Dortmund (15-16-17), MASPD (20)

Borító: Egy új városi szállítási hálózat Santa Cruzban (Kanári-szigetek, Spanyolország)

E szám szerkesztésében részt vettek: Pierre Ergo, Alexander Ferstl, Sylvie Harburger, Jean-Luc Janot, Daniel Mouque.

Ez a magazin angol és francia nyelven jelenik meg, újrahasznosított papírra nyomtatva.

A tematikus dosszié az Európai Unió 19 nyelvén, a http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm című weboldalon érhető el.

A kiadvány szövegei jogilag nem kötelező érvényűek.

A kohéziós politika és Európa városai

A városok fontosak Európa számára

Michael Parkinson ⁽¹⁾

A városokra egyre inkább az országos és a regionális gazdaság mozgatórugóiként, azaz a „nemzetek vagyonaként”, mintsem gazdasági teherként tekintenek. A városok azonban nemcsak gazdasági vagyontárgyak és piaci helyszínek. Jelentős kapacitással rendelkeznek a közösségi fejlődésben, a szociális kohézióban, valamint a polgári és kulturális identitás erősítésében is.

Az URBAN keretében helyreállított főútvonalak egyike, a Zschochersche Straße Lipcsében

A jelenlegi időszak nagyon érdekes a városok számára. Ma-napság szerteágazó vita folyik arról, hogy a városok mennyire fontosak az országos és az európai siker szempontjából. Az elmúlt évtizedben számos város túllépte az átmeneti időszakot, és új gazdasági, szociális, politikai és kulturális szerepekre tett szert. Sokuk olyan értékekkel rendelkezik, amelyek inkább fontosabbá, mintsem érdektelenné teszik őket az egyre jobban globalizálódó világban. Egyesek a stratégiai döntéshozatal, az eszmecsere és a kommunikáció központjai. Közülük többen is rendelkeznek azokkal az intellektuális erőforrásokkal, amelyek a magas innovációs szint bátorító tényezői. Számos várost – és főleg városközpontot – számottevően felújítottak, így szembetűnő nagy- és kiskereskedelmi létesítmények és lakóépületek születtek. Sokuk tekintélyes kulturális háttérrel rendelkezik, ami egyre inkább a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés fokozódó forrása. Mindezek ellenére azonban sok városban számos közösség és egyén továbbra is ki van rekesztve a gazdasági és szociális élet főáramából. Ezért Európában, a gazdaságilag versenyképes, szociális kohéziójú és fenntartható városok létrehozása továbbra is nagy kihívást jelent mindannyiunk számára.

A városok jövőjére vonatkozó széles körű vitának az Európai Unió kohéziós politikája jövőjéről jelenleg folyó vitában is visszhangja volt. Az utóbbi évtized uniós regionális politikájában a városok fontossága hol megerősödött, hol kissé meg-

fakult. Időnként kiemelkedő szerepet töltöttek be, máskor pedig eléggé elhanyagolták őket. Mindamellet most már teljesen világos, hogy a városok az európai politika napirendjének első helyére kerültek. Mindezt például az Európai Tanács 2005-ös, a versenyképességre és kohézióra vonatkozó határozata, a 2004-es rotterdami és 2005-ös bristoli informális EU miniszteri tanácskozás következtetései és a 2005-ös Európai Parlament kulcsfontosságú politikai nyilatkozatai is aláhúzzák. A Régiók Bizottságának politikai dokumentumai, az EURO CITIES hálózat és egy sor uniós konferencia – melyek közül a legfontosabb a 2004-es noordwijki (Hollandia) – is csak megerősítették ugyanezt. Habár mögközelítések elternek, mégis, az összes elismerte a városok jelentős hozzájárulását az országos és az európai sikerhez, és kidomborították a városok jellegzetességeit és politikai jelentőségét.

A legfontosabb dokumentum azonban – amely garantálja, hogy a városok a következő hónapokban is a politikai napirend vezető helyén maradnak – az Európai Bizottság legújabb, a Kohéziós politika és a városok⁽²⁾ címet viselő anyaga. Ez egy kulcsfontosságú szándéknyilatkozat, melyben megfogalmazódik a strukturális alapok és az európai városok következő évtizedben körvonalazódó jövője. Döntő fontosságú e dokumentum egész tartalmának megvitatása és – véleményem szerint – annak széles körű elfogadása. E cikk emlékeztetője körvonalazza a dokumentumba foglalt alapvető gondolatokat és javaslatokat.

⁽¹⁾ Prof. Michael Parkinson, a Városi Ügyek Európai Intézetének igazgatója, liverpooli John Moores University. m.h.parkinson@ljmu.ac.uk

⁽²⁾ Kohéziós politika és a városok: a város hozzájárulása a régiók növekedéséhez és munkahelyeihez. Európai Bizottság, 2006.

Az URBAN segítségével high-tech komplexummá alakított, volt ipari övezetben található Graz West-i (Ausztria), új FH JOANNEUM műszaki intézet

Kohéziós politika és a városok: a város hozzájárulása a régiók növekedéséhez és munkahelyeihez

E fontos irat két célt szolgál: a városi dimenzió megerősítésével kiegészíti a 2007–2013-as Közösségi Stratégiai Irányvonalakat, kulcsfontosságú javaslataival pedig hozzájárul a strukturális alapok előkészítéséhez. A Bizottság elvárja a tagországoktól, hogy hasznosítsák a dokumentumot az új kohéziós politika előkészítéséhez, és főleg azt szeretné, hogy a partner helyhatóságok fokozottabb szerepet vállaljanak ebben. Az anyag nagyfokú politikai ambíciók, a kulcsfontosságú teljesítési alapelvek és a sajátos politikai programok keveréke. Alapvetően három fő szakterülettel foglalkozik. Először elmagyarázza a városok fontosságát Európa számára, és kiemeli a fenntartható városfejlesztés jelentőségét az európai regionális politika szempontjából. Másodsor, körvonalazza az európai városok négy alapvető politikai ambícióját. Harmadszor pedig azonosítja azokat a sajátos eszközöket, melyekkel a pénzügyi és kormányzati szakterületek átfogó érdekeit teljesíteni lehet. Jelen cikkünk mindegyikkel foglalkozik.

A fenntartható városfejlesztés fontos az európai regionális politika számára

A városok számos olyan pozitív tulajdonsággal rendelkeznek, amelyek a modern, sikeres, tudásalapú gazdaságok támaszai: mint a kreativitás, az innováció, a kultúra és a vállalkozó szellem. Például: a sikeres városok létfontosságúak a szakképzett munkaerő vonzásához, ami a versenyképes globális gazdaság kulcsseleme. A városok nagy jelentőségűek a regionális teljesítmény növelésében is. Nem léteznek olyan sikeres európai régiók, melyeknek magjában sikertelen városok lennének. A megfelelően menedzselt városok hozzájárulhatnak a fenntarthatóbb növekedéshez és környezethez. Ha ezek fokozottabb együttműködésbe kezdenek, és stratégiai szövetségeket hoznak létre a velük szomszédos régiókkal és a többi várossal, ezzel csökkenthetik az egészségtelen versengést, és egész Európában hozzájárulhatnak a kiegyensúlyozottabb fejlődési mintához.

Milyen városok létrehozásával kellene próbálkozzon Európa?

A dokumentum érvelése szerint négy nagy politikai célt kellene kitűzni a városok számára: vonzóbbá tételüket; hozzájárulásuk növelését az innovációhoz, a vállalkozó szellemhez és a tudásalapú gazdasághoz; több és jobb munkahely létrehozását és a közöttük lévő szociális egyenlőtlenségek csökkentését.

A vonzóbb városok létrehozása

A bizottsági anyag aláhúzza, hogy a városok vonzóbbá tételéhez négy dologra kellene koncentrálni, és pedig: a szállításokra, a megközelíthetőségre és a mobilitásra; a szolgáltatások minőségére; a környezet minőségére és a kulturális ellátottságra.

Szállítások, megközelíthetőség és mobilitás

A legfontosabb kihívás annak előmozdítása, hogy a városok könnyebben hozzáférhessenek a nagyobb európai és Európán kívüli piacokhoz, és hogy növekedjen belső mobilitásuk. A tanulmány azzal érvel, hogy az országos, regionális és helyi partnereknek a következőket kellene bátorítaniuk: a főbb repülőterekre és szállítási útvonalakra való jobb rákapcsolódást; az önkormányzatok határait meghaladó fokozottabb együttműködést; tehetősebb, hatékonyabb, hatásosabb és integráltabb tömegközlekedést; környezetbarát vagy alternatív szállítási formák elősegítését; valamint jobb megközelíthetőséget és mobilitást a saját autóval nem rendelkező emberek számára.

Korrekt hozzáférés a minőségi és a járulékos szolgáltatásokhoz

A csúcsmínőségű szolgáltatások vonzóbbá és élhetőbbé teszik a városokat, munkahelyeket teremtenek, és növelik a munkavállalók versenyképességét. Tehát a városoknak: hatékony és megfizethető egészségügyi, szociális, képzési és adminisztratív szolgáltatásokat; a nemek közötti egyenlőséget elősegítő gyerek gondozást; az egész városi övezetet lefedő, jó minőségű szolgáltatásokat; a bevándorlók és a kulturálisan hátrányos helyzetben levők számára pedig megfelelő hozzáférést kell biztosítaniuk.

Megfelelő természeti és fizikai környezetek

A városok a terjeszkedésükkel járó környezetrombolással is szembe kell, hogy nézzenek. Folytatniuk kell a termőföldek regenerálását és a zöldövezetek védelmét; az egyes kormányzati szinteken koordinálniuk kell a földhasználati és egyéb politikákat; befektetéseket kell eszközölniük a fizikai infrastruktúrába és a szállítások aktív menedzselésébe; a hatékony energiafogyasztást kell segíteniük.

A kulturális kínálat javítása

A járulékos helyszíni tényezők egyre fontosabb szerepet töltenek be a magánszektor befektetési döntéseiben, csakúgy, mint a magas képzettségű, potenciális mobilitással rendelkező munkavállalók esetében a tartózkodási hely megválasztásában. A kulturális szolgáltatások és a turizmus is fontos potenciális munkahelyteremtő források. A kulturális létesítmények a polgári és a kulturális identitás kiépítésének fontos eszközei. Ezért a városok a pezsgő kulturális élet előmozdítói kell legyenek, és ebbe egyaránt beletartozik a létesítményekkel való ellátottság, valamint a kulturális és közösségi események biztosítása, mivel ezek hidakat építhetnek egy közösségen belül és a különféle közösségek között.

Az innováció, a vállalkozó szellem és a tudásalapú gazdaság támogatása

A gazdasági versenyképesség e vonatkozásaiban a városoknak döntő szerepük van. Ösztönző környezetet kell, hogy biztosítsanak az innováció és a vállalkozások számára, egyszerűsíteniük kell a közigazgatást, bátorítaniuk kell az egyetemek, kutatóintézetek és magánszektor közötti kapcsolatokat.

A KKV-k támogatása

Ennek érdekében, a városoknak javítaniuk kell az övezet összes gazdasági infrastruktúráján; vállalkozássegítő tanácsokat és támogató szolgáltatásokat kell biztosítani; bátorítaniuk kell a gazdasági partnerek közötti kapcsolatfelvételt; javítaniuk kell a finanszírozáshoz való hozzáférést; válaszolniuk kell a fiatal és a női vállalkozók, valamint az etnikai kisebbségi közösségek előtt megjelenő kihívásokra.

Innováció és tudásalapú gazdaság

A városoknak: a térség életminőségének javításával vonzót kell képezniük a potenciális mobilitással rendelkező munkavállalók számára; vezető szerepet kell betölteniük az egész régió innovatív stratégiáinak az előkészítésében; hatékonyabbá és hozzáférhetőbbé kell tenni a KKV-k számára a kutatási és fejlesztési és az oktatási lehetőségeket; bátorítaniuk kell az egyetemek, közigazgatás és magánszektor közötti kapcsolatokat; egy integrált információs stratégiát kell kidolgozni; és ökológiai újításokat, valamint környezetvédelmi célú menedzsmentet kell alkalmazniuk.

Több és jobb munkahely megteremtése

A városok óriási gazdasági lehetőségeket, de ugyanakkor óriási szociális kihívásokat is teremtenek. Az átlagosnál több magas szakképzettségű, felsőfokú végzettségű személlyel rendelkeznek, de a mindkettőt nélkülözőkből is sok van. A városok a strukturális erők és a makrogazdasági politikák befolyása alatt állnak, amelyeket nem tudnak teljesen az ellenőrzésük alatt tartani. Ennek ellenére, a városok ki kell használniuk meglévő lehetőségeiket. A létező kormányzati szintek összes partnere együtt kell, hogy működjön a gazdasági változások előrelátásában és megválaszolásában. A városoknak partnerséget kell kiépíteniük a kulcsfontosságú gazdasági és szociális szereplők között. A fent említettek kívül mindent meg kell tenniük a legveszélyeztetettebb csoportok foglalkoztatásának növekedéséért.

Az alkalmazhatóság javítása az oktatás és a képzés révén

E vonatkozásban a városokra váró kihívások a következők: az élethossziglani tanulási rendszerek támogatása; csúcsmínőségű képzés és nagyobb befektetések eszközlése az oktatási infrastruktúrába; a hátrányos helyzetű csoportok támogatása a munkaerőpiacon; a képzett munkavállalók bevonása a támogató szolgáltatókba; olyan képzési és integrálási programok kidolgozása, amelyekkel a kirekesztett embereket be lehet vonni a munkába vagy egy vállalkozásba.

A városok közötti egyenlőtlenségek csökkentése

Óriási gazdasági potenciáljuk ellenére, a legtöbb európai városban léteznek olyan övezetek vagy közösségek, amelyek ki vannak rekesztve a gazdaság főáramából. Amint a legfrissebb Városi Audit is bizonyítja, ez főleg az etnikai kisebbségeket, a nőket és a fiatal személyeket érinti. A városok csak úgy tudnak megbirkózni e kihívásokkal, ha egymással párhuzamosan tesznek lépéseket a szociális beilleszkedés és az esélyegyenlőség javítása, valamint a közbiztonság erősítése érdekében.

A szociális kirekesztettség megszüntetésének és az esélyegyenlőségnek az elősegítése

A Bizottság érvei szerint, e vonatkozásban a városokra és partnereikre váró kihívások a következők: a nyelvi és az általános képzés révén a bevándorló csoportok integrálásának bátorítása; a fiataloknak nyújtott képzésekkel a városvezetés, az iskolák és a helyi közösség közötti együttműködés fokozása; a szociális szolgáltatások javítása a gyerek-

szegénység kihívásainak való megfelelés és az utcagyerekek megjelenésének elkerülése végett; a nők szakértelmének és szakképzettségének javítása, bátorítva a munkavállalásukat és a vállalkozó szellemüket; gyereknevelési létesítmények biztosítása az újra munkába álló nők számára.

A polgárok fokozottabb közbiztonsága

A Városi Audit bebizonyította, hogy a bűnözés és a bűnözéstől való félelem a városokban magasabb, mint másutt. A jelentés erre vonatkozó felmérése arra is rámutatott, hogy a befektetők és a lakosok szemében egy adott város vonzerejéhez döntő módon hozzájárul a jó közbiztonság is. A Bizottság szerint, e téren a városoknak a következőket kell tenniük: integrált, aktív megközelítést kell alkalmazniuk a bűnözés csökkentése érdekében, ideértve a köztérek bűnözést gátló megtervezését és fenntartását; összpontosítaniuk kell a veszélyeztetett fiatalokra, és a potenciális bűnözőket már „karrierjük” elején el kell fogniuk; örző-védő tevékenységgel kapcsolatos, helyi lakosokkal betöltött, profi szintű munkahelyeket kell létrehozniuk. Ebbe a helyi közvetítők, a közösségi rendvédelmi tisztek, a közterület-fenntartók és a szomszédsági védőcsapatok is beletartoznak.

A turizmus, a kultúra és a KKV-k promóváása érdekében – újjáépített guimaráesi (Portugália) városközpont

Hogyan fogunk sikeres városokat létrehozni?

Magától értetődően, a szándék nem elég a sikeres városok kialakulásához: ennek eszközeit is meg kell találnunk. Úgy pénzügyi, mint döntéshozatali szinten. Mit javasol a Bizottság?

A városok felújításának finanszírozása

A dokumentum bőven beszámol a városfejlesztés finanszírozásának módszereiről. Az EU pénzalapjai már eddig is számos infrastrukturális befektetést támogattak, amelyek döntően a szállításba, a hulladékgazdálkodásba, az oktatásba, a képzésbe, az információs technológiába és a kommunikációs hálózatokba irányultak. 2004-ben, az Európai Beruházási Bank (EBB) számottevőnek tekinthető, 3,2 milliárd eurót kitevő kölcsönöket adott a városok felújítására – beleértve a szociális lakások építését –, 2,3 milliárd eurót pedig a városi szállítás projektjei számára.

A pénzügyi műveletek fejlesztése

Mindamellet, a kockázati tőke hiánya a vállalkozások növekedésének és az innovációnak a fő kerékkötője. Ebből kifolyólag, a Bizottság és az EBB 2007–13-ban egy új pénzügyi eszközt vezet be – a JEREMIE-t –, mely lehetővé teszi,

hogy vállalkozásfejlesztésben és mikrohitelben tapasztalt brókerek tőkét kölcsönözzenek a vállalkozásoknak.

A köz- és magánszférái partnerségek

A köz- és magánszféra közötti partnerségek széles körű feladatokat látnak el a városi felújítások nagy projektjeinek a finanszírozásában. Annak ellenére, hogy e partnerségek kihívásokkal is járnak, a dokumentum érvelése szerint a városok ki kell, hogy aknázzák ezeket, mert: megkerülhetetlen az állami erőforrások kiegészítése magánfinanszírozással, és mert a magánszektor szakértelmet és forrásokat biztosít. De hogy mindez hatékony is legyen, ahhoz egy átfogóbb – a térség egészére vonatkozó – helyhatósági szemlélet részét kell, hogy képezze.

A városok vezetésének javítása

Valószínű, hogy a Bizottság dokumentumában található legfontosabb elvek a városi övezetek irányítására vonatkoznak – különösen azok, amelyek a városi-regionális együttműködésre, a városfejlesztés integrált megközelítésére, a polgárok bevonására és a tanulságok levonására utalnak.

A városi-regionális együttműködés elősegítése

A városi övezetekben számos eltérő vezető szerv tevékenykedik. Ezeknek sokrétű, de törvényes céljaik vannak: szállítási tevékenység, gazdaságfejlesztés, környezetvédelmi szolgáltatás, marketing, oktatás és képzés, szociális és egészségügyi ellátás. A kiterjedtebb városi övezet fejlesztésének optimalizálása érdekében döntő fontosságú a fentiek hatékony együttműködése, illetve közöttük az esetleges versengés és konfliktus elkerülése. A dokumentum aláhúzza, hogy egy globális világ gazdaságában az európai városoknak döntő súlyuk kell, hogy legyen, és a lehető legintenzívebben együtt kell működniük. A városi/külvárosi/vidéki együttműködést jobban kell menedzselni, hogy lakóhelytől függetlenül, minden felhasználó fizessen a kapott szolgáltatásokért, és hogy a külvárosi és vidéki felhasználók ne használják ki a városi szolgáltatókat. A városvezetők szakértelmén javítani kell.

A Bizottság szerint ennél is fontosabb, hogy a strukturális alapok irányításában a tagországok és a régiók nagyobb vezető szerepet biztosítsanak a városok számára az őket érintő kérdéseknél, és jobban bevonják őket a programok tervezésébe, bevezetésébe és kiértékelésébe.

A fenntartható városfejlesztés integrált megközelítésének alkalmazása

A dokumentum hangsúlyozza, hogy a városfejlesztés hosszú távú, komplex folyamat, mely a különféle politikai szektorok integrálását, valamint a köz-, magán- és közösségi szektorok számos partnerének folyamatos szerepvállalását követeli meg. Az utóbbi évtizedben például ez volt az URBAN kezdeményezés sikerének egyik legfontosabb tanulsága.

A városoknak bizonyosságot kell adniuk arról, hogy olyan következetes, hosszú távú tervekkel rendelkeznek, amelyek integrálják a gazdasági, szociális és környezeti politika céljait. Ezeket hatékonyan figyelemmel kell követni. Az összes kulcsszereplőnek feltétlenül szerepet kell vállalnia a városi programok megtervezésében, végrehajtásában és kiértékelésében.

A polgárok részvétele

Habár a partnerségeket általában bátorítják, mégis döntő fontosságú, hogy a városok környezetileg és szociálisan is fenntartható növekedésébe és munkahelyteremtésébe bevonják a helyi polgári közösségek csoportjait és a többi civil szervezetet. Elsősorban az e-kormányzás alapján, a városoknak bátorítaniuk kell az említett csoportok közötti ké-

pességfejlesztést. A városok meg kell, hogy kíséreljék azon gyakran létező kulturális szakadékok áthidalását, amelyek megghiúsítják a politikusok és a bürokrácia, valamint a polgári csoportok közötti együttműködést.

Hálózatok és tapasztalatcsere

Az európai városok számos olyan pozitív tapasztalattal rendelkeznek, amelyre építeni lehet. Döntő fontosságú, hogy a városok ne pazaroljanak erőforrásokat a spanyolvisz újabb feltalálására. Maximálisan támaszkodniuk kell az URBACT program és az egyéb európai és országos hálózatok használatára során felgyűlt tapasztalatokra. További segítséget jelent az is, hogy a Bizottság az összes európai városra ki akarja terjeszteni az URBAN programban szereplő városok tapasztalatcseréjét.

Cádizi Egyetem (Spanyolország), a tengeri tudományok tanszéke: szélesre tárt kapuk a kutatás előtt

Mi a további teendő?

Az európai városok jövőjéről folyó vita döntő szakaszába értünk. Az elmúlt években a téma egyre gyakrabban jelent meg az országos és az európai politikai napirendeken. Számos ország kormánya, az Európai Parlament, valamint az európai városi és regionális szintű érdekcsoportok világosan elismerték a városok potenciális hozzájárulását a fokozottabb gazdasági versenyképességhez és a szociális kohézióhoz. A Bizottság dokumentuma döntő módon hozzájárul ehhez a vitához. Néhány olyan kulcsfontosságú politikai ambíciót, működési elvet és egy sor sajátos cselekvést is megfogalmaz, melyeknek az európai kohéziós politika jövőformálóiá válniuk kellene. Ezek elég rugalmasak ahhoz, hogy teret engedjenek az országos, regionális és helyi sokszínűségnek. Azonban elég sajátosak is ahhoz, hogy kellő útmutatást is adhassanak a jövőbeli stratégiák és mechanizmusok kiválasztásához. Egyes országokban és városokban már most jobban ismerik és gyakorolják őket, mint a többiekben. Döntő fontosságú ezek áttanulmányozása – és véleményem szerint: elfogadása – az összes tagország és az összes partner által. Csak ennek megtörténte után tudunk rátérni városainkban a megbeszélésekről a cselekvésre. Mindez fontos mozzanat.

A város: Mindegyikünket érint, de ki vezet minket?

Jean-Marie Beaupuy, az Európai Parlament képviselője, a Regionális Fejlesztés Bizottságának (REGI) címzetes tagja, az Európai Parlament Város-Lakhatás Közös Csoportjának elnöke

Népességünk 80%-a a városokban és azok peremén lakik. Ez az embersűrűség természetes módon érleli meg az összes igényt (szállításra, lakhatásra, kikapcsolódásra, kultúrára...) és az összes nehézséget (közbiztonságban, munkanélküliségben, levegőszennyezésben...). E sokoldalú problematika kezelésére számos döntéshozó és szereplő létezik. A szerepvállalók és a problémátömeg e széles skálájával szemben a polgár egyedül áll, és ő az, aki mindig, mindennap találkozik a lakótelepén belüli mozgás és a munkába menés nehézségeivel, ő a levegőszennyezés vagy a közbiztonság hiányának szenvedő alanya. Jól látható, hogy a mindennapokban e problémák elkerülhetetlenek, és egymást érik, és nem lehet hatékonyan kezelni őket, ha kirekesztő módon és egyeztetés nélkül beszélnek róluk. Éppen ezért azt ajánlom, hogy kapjon integrált megközelítést a várossal kapcsolatos kérdések kezelésére.

Demokratikus Európánkban a közszereplőknek ügyelniük kell arra, hogy besztottjaik és polgártársaik számára biztosított legyen az általuk végzett különféle közszereplések koherenciája. A direktívák és állami támogatások mellett szükségessé vált, hogy a „döntéshozók” együttműködjenek az általuk tervezett megoldások egységesítésében. Ahhoz, hogy e koordináció az élet más területeire és más tematikákra is kiterjeszthető legyen, mi – európai képviselő-kollégáimmal együtt – a következőket kérjük:

- > a „bevált gyakorlatok” megosztását és elősegítését,
- > a projektvezetők/koordinátorok körütekintő kinevezését.

Emellett úgy gondoljuk, hogy a mindenkor önkormányzati hatóság van a leggyakrabban – de az is lehet, hogy mindig – a legjobb helyzetben ahhoz, hogy felvállalja ezt a hivatást. Csakis a fenntartható városok – és a fenntartható közösségek – felépítése révén teljesíthetjük a lisszaboni és a göteborgi célkitűzéseket.

Az Európai Parlament, az európai intézmények „városi” ösztönzője

Az európai parlamenti képviselők között sokan vagyunk azok, akik felelős megbízatást vállalunk közseégeinkben vagy régióinkban. Következésképp, mi a gyakorlatban ismerjük a realitásokat. Ennek természetes következményeként, az Európai Parlamentben:

- > az első olvasat utáni szavazáskor (2005 júliusa) kiegészítettük az eljövendő strukturális alapok (2007–2013) városi szintű szabályozásait, és pedig:
 - elfogadhatóvá tettük a lakhatást (59. cikkely);
 - megerősítettük a „városfejlesztés” tematikáját (36. cikkely);
 - megerősítettük a partnerség elvét (10. cikkely).

- > Létrehoztuk a Város-Lakhatás Közös Csoportot (lásd ezen az oldalon).
- > Elfogadtuk Jean-Marie Beaupuy: „A városi dimenzió a bővítés kontextusában” című jelentését, mely konkrét cselekvéseket kér ezek bevezetésének előmozdításához. Ennek érdekében, a Parlament a következőket kéri:
 - az egyes európai intézmények különféle szolgálatait közötti jobb koordinációt;
 - operatív területi párbeszédet az Európai Unió és a városok között, a kormányzati szervek és a városok között, valamint a polgárokkal;
 - az Európai Unió eszköztárának fejlesztését, hogy felgyorsítható legyen a bevált gyakorlatok bevezetése;
 - az integrált várospolitika életbe léptetését területi és szakmai szinteken;
 - ellenőrzési és nyomon követési tevékenységet az elért eredmények megismerése érdekében;
 - kiemelt figyelmet a fiataloknak és a nőknek.
- > Mi ügyelünk arra, hogy a 2007–2013-as kohéziós politika jövődő közösségi stratégiai orientációinak keretében, a városi dimenzió optimális kezelése biztosítva legyen.

A Város-Lakhatás Közös Csoport

A Város-Lakhatás Közös Csoport az összes politikai irányzatot tömörítő 68 képviselőből és 73 partnerszervezetből áll, munkájában pedig a várospolitika szakértőit egyesíti. A csoport létrejött számos olyan módosító javaslatra vezethető vissza, amelyek a strukturális alapok 2007–2013-as periódusának jövődő szabályozásaira vonatkoztak. Szövetkezési és lobbizási célból jött létre. Két alapvető célkitűzése van:

- > Ösztönzést és segítséget nyújtani az európai és országos illetékeseknek a városok érdekében hozott hatékonyabb cselekvések életbe léptetéséhez.
- > A városok javát szolgáló jobb törvények kialakítása.

2004-es létrehozása óta e csoport az összes érintett partner – választott vezetők, döntéshozók, egyesületek és állampolgárok – körében nagyon aktív a várost érintő kérdések figyelembevételének elősegítésében.

Elérhetőség: http://www.udf-europe.net/main/deputes_page.jsp?path=/deputes/beaupuy/&type=aparlament/070905

Melyek a városfejlesztés perspektívái?

A rigai (Lettország) repülőtér megközelíthetőségének javításával, ez a PHARE-projekt szárnyakat adott a városfejlesztésnek

Az európai pénzügyi alapok legújabb programozási periódusának (2007–2013) erőteljes városi dimenziója lesz.

Már jó ideje, hogy a városfejlesztés az európai kohéziós politika egyik legnagyobb tétje. A jelenlegi programozási periódus (2000–2006) során, a nehézségekkel küzdő városi övezetekben az URBAN közösségi kezdeményezés jelenti a vállalkozó szellemet, a foglalkoztatást, a szociális beilleszkedést, valamint a fizikai és a természeti környezetet fejlesztő sajátos eszközt.

A strukturális alapok legtöbb programjában a városokra és a városi agglomerációkra már régen mint a növekedés és a foglalkoztatás húzóerejére tekintenek. A tapasztalatcsere URBACT programja is fontos eszközként bizonyul a városfejlesztés bevált gyakorlataira vonatkozó ismereteink kibővítéséhez és elmélyítéséhez.

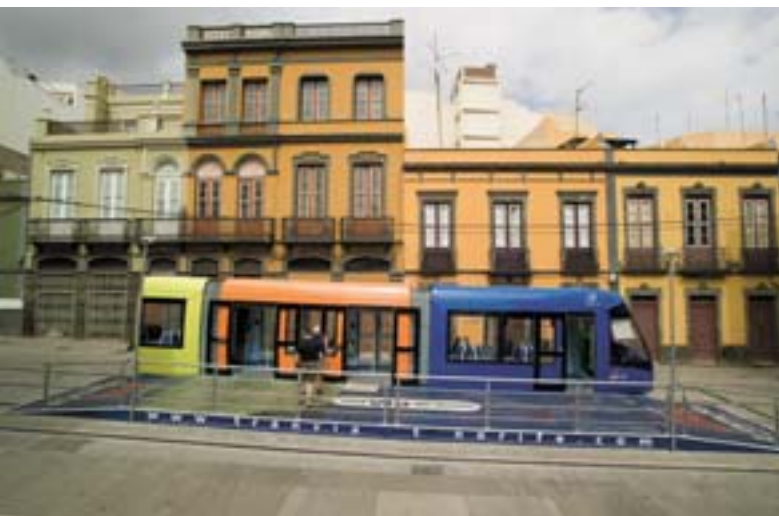
Jelenleg e lépés következő programozási periódusba (2007–2013) való beiktatásáról van szó. A strukturális alapokat érintő új szabályok és iránymutatások tárgyalásai a végükhöz közelednek, és a nyár folyamán elfogadásra kerülhetnek. Elsősorban a 2006 elején folytatott társadalmi párbeszéd⁽¹⁾ nyomán erőteljes városi dimenzióval bírnak majd.

Azonban továbbra is léteznek a nagy kihívások, mint a szociális és a környezeti fenntartható fejlődés biztosítása vagy az új tagországok életszínvonalának javítása. Ezt csak úgy lehet megoldani, ha a kohéziós politika folytatja az eddig is oly jelentős erőfeszítéseket: 1) a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia elősegítésére és 2) a helyi szereplők közötti szilárd partnerségek összekovácsolására.

A kihívásoknak való megfelelés érdekében a Bizottság előszörban a következőket javasolja:

- a fejlesztési programok tökéletes integrálása a „főáramlatba”, vagy a programok csoportosítása, a kompetenciák helyhatóságokra való átruházásának lehetőségével együtt;
- a tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok URBACT programjának megerősítése és kibővítése;
- újító szellemű pénzügyi eszközök bevezetése, különös tekintettel a mikrovállalkozások finanszírozásához való hozzáférés javítására.

⁽¹⁾ A kohéziós politika és a városok: a városok és a városi agglomerációk hozzájárulása a régiókon belüli növekedéshez és foglalkoztatáshoz. Európai Bizottság, 2006.

Santa Cruzban (Kanári-szigetek, Spanyolország) ez a jármű az új városi közlekedési rendszert elősegítő központként működik

A városi cselekvések beépülnek a főáramlatba

Az e téren folytatott cselekvések regionális fejlesztési programokba való beépítésével a Bizottság tágabb teret akar szentelni a város problematikájának (Általános szabályzat, 7. oldal). Mindez azt jelenti, hogy az országos stratégiai hivatkozási keretek elsődleges tematikai és területi irányvonalai a fenntartható városfejlesztéssel és a szükségletekkel kapcsolatos prorítások tartoznak (Általános szabályzat, 25.4.b cikkely).

Ugyanakkor (és a szükségletekkel egyenértékűen), a cselekvési programoknak egy fenntartható városfejlesztésre vonatkozó integrált tervet is tartalmazniuk kell (Általános szabályzat, 25.4.b, 36.4 és 5. cikkelyek). E tervben világosan ki kell fejteni a városfejlesztés prioritásait. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ebben főleg a városi problematikának szentelt elsődleges irányról és az érintett városok és városi övezetek felsorolásáról kell beszélni.

Ideális esetben, ezen intézkedések végrehajtása a helyhatóságokra és a többi helyi partnerre lesz ruházva, amelyeknek teljes jogú társaknak kell lenniük az említett cselekvési programok megtervezési folyamatában és bevezetésében.

Ami pedig a főáramlatba foglalt városi programok természetét illeti, folytatni kell az „URBAN módszer” alkalmazását, azaz egy bizonyos terület különféle problémáinak megoldásakor integrált és globális megközelítéssel kell próbálkozni (Az EREFA szabályzatának 8. cikke). E szerint, az eljárás az alábbi akciókat tartalmazhatja:

- a fizikai környezet feljavítása, beleértve a tönkrement városi övezeteket is;
- a történelmi és kulturális örökség védelme;
- a helyi vállalkozó szellem és foglalkoztatás promóválása;
- a szociális fejlődés;
- a sajátos népcsoportoknak szánt szolgáltatások.

Az Európai Szociális Alap projektjei számára akár 15%-nyi finanszírozás is mozgósítható.

Finanszírozási újdonságok: a JEREMIE és a JESSICA

A tervbe vett növekedés és innováció kockázatvállalással jár. A hátrányos helyzetű övezetekben az Unió nem rendelkezik elég kockázati tőkével, és ott a banki garanciák is hiányoznak. E kihívás megszüntetése érdekében a Bizottság és az Európai Beruházási Alap (EBA) egy új, egyesített kezdeményezést dolgozott ki – a „JEREMIE”-t. Ez az új vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréseinek megkönnyítését és a kis- és nagyon kis vállalkozások fejlesztését célozza.

A JEREMIE a programkezelő hatóságok számára lesz hozzáférhető. Ha a programok erőforrásait a JEREMIE-re bízák, a hatóságok egy olyan „varázsszót” kapnak, amely révén kapcsolatba kerülhetnek a vállalkozásfejlesztésben és mikrohitelben tapasztalt pénzügyi brókerekkel. E hivatalos közvetítők felduzzasztják a vállalatok és a többi végső hasznélvező pénzügyi kapacitáit.

A strukturális alapok által érintett európai uniós városokban a JEREMIE fokozni fogja a növekedést, a foglalkoztatást és a szociális beilleszkedést. Ennek az eszköznek köszönhetően az illető régióba vagy városba még több – az EBB-től és egyéb pénzügyi intézetektől származó – hiteltőke beáramlása várható.

A fenntartható városfejlesztést célzó kezdeményezést – a JESSICA-t –, az Európai Bizottság, az EBB és az Európa Tanács Fejlesztési Bankja közösen indította el. A szubvenciók és a kölcsönök kombinálásával ez a kezdeményezés a városi felújítások és a városfejlesztés finanszírozásának megkönnyítését tűzte ki céljává.

A JESSICA keretében az irányító hatóságok a következőket tehetik:

- a köz- és magánszféra közötti partnerségek, a projektek és a többi olyan városfejlesztési eszköz széles skálájának finanszírozása, amelyeknél – hosszú távon – remélhető a befektetések teljes vagy részleges megtérülése;
- egyszerűsíthetik és rugalmasabbá tehetik a városfejlesztésre szánt pénzalapok kezelését;
- fokozhatják a városfejlesztésre szánt korlátozott források pozitív hatását, megszerezve a nemzetközi pénzügyi intézetek, a bankok, a magánszektor stb. pénzügyi hozzájárulását.

A KKV-knak adott támogatás Svanekeben, Bornholm (Dánia): egy exportra dolgozó, üvegtárgyakat készítő kézművesműhely

Az URBACT program: az európai városok hálózatba szervezésének értelme

A városfejlesztés szereplőinek programja, az URBACT I (2003–2006), a városok részéről érkező fokozott elvárásokra adott válasz. Az eddigi eredmények az eljárás 2006 utáni folytatása mellett szólnak.

Az utóbbi tizenöt évben az Európai Unió fokozatosan kiépítette annak a várospolitikának az alapjait, amelyet a Bizottság szolgálatainak munkadokumentuma így foglal össze: „A fenntartható városfejlesztés a minőségi szolgáltatások nyújtását egyesíti a gazdasági, szociális és környezeti célkitűzésekkel. A bristoli megállapodásban említett »fenntartható közösségek« létrehozásához alapvető fontosságú a köz-, magán- és egyesületi szereplők és a lakosság közötti helyi szintű partnerségek kialakítása.”⁽²⁾

A kohéziós politika által finanszírozott Városi Kísérleti Projektek programjai (1990–1993 és 1997–1999), az URBAN I (1994–2000) és az URBAN II (2000–2006) lehetővé tették, hogy az integrált városfejlesztési politikák valós méreteikben (216 helyen Európában) kifejleszthetők legyenek. E tapasztalatok – főleg az URBAN II – pozitív eredményei és az a felismerés, hogy a városok döntő fontosságúak a termelékenység és a foglalkoztatás szempontjából, arra késztették a Bizottságot, hogy javasolja: a fenntartható városfejlesztési politikákat be kell építeni a 2007–2013-as periódus kohéziós politikájának fő irányába.

179 város, 375 partner

Az URBAN közösségi kezdeményezésből részesülő városok közötti cserék megszervezésére, a tapasztalatok tanulságainak leszűrésére és a tanultak széles körű elterjesztésére szolgáló – a 2003 elején létrehozott – URBACT létjogosultsága nyilvánvaló: 179 város vesz részt a programban, amelyeknek 40%-a több mint 200 000 lakosú, míg 33%-a kevesebb mint 100 000 lakosú. 2004. május 1-je óta a tíz új tagország is jogosult részt venni a programban; ezek jelenleg a programban részt vevők egyharmadát teszik ki. A program főszereplői – azaz a városok – mellett, a regionális hatóságok, az egyetemek és maguk a tagországok is részt vesznek az URBACT munkáiban. Az URBACT 375 partnerből áll, akik 20 hálózatra és 6 tematikus munkacsoportra vannak felosztva, de vannak olyan munkacsoportok is, amelyek az azonos tematikájú hálózatokat egyesítik.

2005-ben, az URBACT keretében több mint 100 munkautat szerveztek. Ezek mindegyikén 20–30 személy vett részt: választott képviselők, technikusok, szakértők. Személyesen és közvetlenül, Európa-szerte több mint 3000 személy dolgozott az URBACT munkáiban.

Az URBAN segítségével felújított, kerékpároknak fenntartott hely Bécs városközpontjában (Ausztria)

A program weboldala (www.urbact.org) majdnem 5000 dokumentumot, esettanulmányt, bevált gyakorlati ismeretet, tanulmányi beszámolót tartalmaz. 2006 februárjában a weboldalnak 8000 látogatója volt, ezek mindegyike átlagban 36 oldalt nézett át, és számos dokumentumot letöltött.

EUKN: az Európai Városi Ismeretek Hálózata

Az Európai Városi Ismeretek Hálózata (angolul EUKN, magyarul EVIH) támogatja, hogy a tagországok kiépítsék országos városfejlesztési ismerethálózatukat.

Ezek az összekapcsolt országos hálózatok megkönnyítik a városi problémákat érintő ismeretek és szakértelm cseréjét Európában. Az EVIH segít általa a politikusoknak és a politika kialakítóknak, hogy tanuljanak egymás tapasztalataiból. Együttal segíti az európai városokat abban, hogy a növekedés és a foglalkoztatás hajtóerejévé váljanak, a fenntarthatóság és a beilleszkedés magas követelményeinek megőrzésével párhuzamosan.

⁽²⁾ A kohéziós politika és a városok: a városok és a városi agglomerációk hozzájárulása a régiókon belüli növekedéshez és foglalkoztatáshoz. Európai Bizottság, 2006.

Az EVIH európai kezdeményezés, mely a 2004-es, holland EU-elnökség ideje alatt született. Jelenleg tizenöt tagország, az URBACT program, az Európai Bizottság és az EURO CITIES egyesítette az erejét ebben a hálózatban.

2005 áprilisával kezdődően az EVIH egy decentralizált információs struktúrát hozott létre, mely egy központi keresési portálra és a programban részt vevő tagországokban kiépített országos hálózatokra támaszkodik. A városfejlesztés összes fontosabb témájában az európai, országos, regionális és helyi partnerek esettanulmányokat, politikai dokumentumokat és kutatási beszámolókat küldenek. A leginnovatívabb honlapnak tartott EVIH-et a holland XML Díjjal tüntették ki.

A weboldal 2005. októberi elindítása óta az esettanulmányok és a kutatási beszámolók száma gyorsan növekszik. Folyó év nyaratól több ezer dokumentum lesz hozzáférhető online módon.

Az EVIH (EUKN) titkársága Hágában, Hollandiában székel.

Bővebb információ: www.eukn.org

Melyek a tanulságok és melyek a hozzáadott értékek a városok számára?

Hét nagy témakör bontakozott ki a hálózati és a munkacsoporti munkálatokból: a városok és a fiatalok, a városi felújítás, a bevándorlók, a helyi gazdaságfejlesztés, a polgári szerepvállalás, a közbiztonság hiánya és a városfejlesztés integrált megközelítése.

A kohéziós politika fő irányába integrált fenntartható városfejlesztés feltétlenül szükségessé teszi egy olyan csere- és megindoklási program létezését, mely ismerteti az Európai Unió által az utóbbi húsz évben kidolgozott integrált városfejlesztés fogalmát.

- > Az URBACT-eljárás számos várost vonz a másutt tapasztaltak elemzésével, az érintettek gondjainak és azok megválaszolásának az ismertetésével. Ezek olyan megindoklási és összehasonlítási elemeket is tartalmaznak, amelyekkel saját politikájukat is kidolgozhatják.
- > A 25 – vagy pontosabban a 27 – tagország számára, az URBACT lehetővé teszi a kölcsönös információcserét és a segítségnyújtást, segítségével pedig a közepes méretű városok beépülhetnek az európai cserenhálózatokba.
- > Az URBACT rendkívül hasznos kölcsönös oktatóeszköz, mely általában a politikai döntéshozók, a technikusok és a városfejlesztés szereplőinek áll a rendelkezésére.
- > Három éve alatt az URBACT nem csupán a városok döntéshozói, de a regionális hatóságok, a tagországok, az egyetemek és a kutatók számára is a városi problémakörrel kapcsolatos információcsere és megindoklás keretét vált. Ennek érdekében a program a városok közötti és a városokon belüli területi szektorális és szakági kibontakozást helyezi előtérbe.

- > Végül pedig: a program lehetővé tette a városi politikákra vonatkozó európai információs központok hálózatának (EUKN/EVIH, *lásd a fenti keretes részt*) és a „fenntartható közösségek” fogalmára alapuló megközelítés alkalmazásához szükséges, a kompetenciák megerősítésével foglalkozó munkacsoportnak a létrehozását (SKILLS, *lásd a lenti keretes részt*).

A 2007–2013-as periódus számára a politikák tanulságainak levonásához, valamint a következtetések és a javaslatok közléséhez szükséges eszközöket és erőfeszítéseket az az URBACT II fogja rögzíteni és kidolgozni, mely a városok közötti cserék jövődó keretprogramja.

Elérhetőség: info@urbact.org

Fenntartható közösségek: a víziót valósággá alakító képességek

A fenntartható közösségek kialakítása érdekében, az európai szintű koordináció és együttműködés központi helyet tölt be a képességfejlesztés terén.

A fenntartható közösségekre vonatkozó bristoli informális miniszteri találkozón (2005. december 6–7.) a miniszterek egyetértettek abban, hogy az általános képességek egyre keresettebbek, de mégis hiánycikknek számítanak. Az általános képességekbe a következők tartoznak: átfedésszerű munka; egy vízió irányítása és gyakorlatba ültetése; partnerségben végzett munka; projektmenedzsment; tárgyalókészség és szociális közvetítés; szervezetváltási menedzsment; hatékony közösség-irányítás.

A „bristoli megállapodást” azokkal a tagországokkal együtt dolgozták ki, amelyek elkötelezték magukat a bevált gyakorlatok megosztására. A találkozó résztvevői megállapodtak abban, hogy az európai „Képességek a Fenntartható Közösségek Szimpóziumához” elnevezésű találkozót 2006 végén, Leedsben (Egyesült Királyság) rendezzék meg, hogy így támogassák a képességfejlesztést és az ismeretek cseréjét.

A brit kormány által létrehozott és támogatott szervezet, a Fenntartható Közösségek Akadémiája (angolul: ASC), és partnere, az Európai Városi Ismeretek Hálózata (angolul: EUKN), közösen megalapították az URBACT Munkacsoportot. A munkacsoport tanácsadó szerepet fog betölteni a szimpózium kidolgozását, koordinálását és kiértékelését illetően, és javaslatokat fog benyújtani a 2007–2013-as periódushoz szükséges képességekre vonatkozó jövődó európai együttműködést illetően.

A munkacsoport titkárságának székhelye az Egyesült Királyságban van, és támogatni fogja a csoportot a szimpózium tartalmát illető tanácsadásban és szakvéleményezésben. Ez garantálja majd, hogy a szimpózium a tagországok egyedi és Európa közös igényeit egyaránt teljesíteni fogja. A szimpózium következtetései igyekeznek rábírni majd a helyi és a regionális szervezeteket, hogy csatlakozzanak az európai „képességi kötelezettségvállaláshoz”.

Bővebb információ: <http://www.ascskills.org.uk/euskills/en/home.cfm>

Belgique/België	33 Hamburg	66 Madrid	103 Poitiers	138 Trento	163 Tilburg	196 Ponto Delgada	225 Gravesham
1 Antwerpen	34 Hannover	67 Málaga	104 Reims	139 Trieste	164 Utrecht	197 Porto	226 Leeds
2 Brugge	35 Karlsruhe	68 Murcia	105 Rennes	140 Venezia		198 Setúbal	227 Leicester
3 Bruxelles/Brussel	36 Köln	69 Oviedo	106 Rouen	141 Verona	Österreich		228 Lincoln
4 Charleroi	37 Leipzig	70 Palma de Mallorca	107 Saint-Denis	165 Graz	165 Graz	Slovenija	229 Liverpool
5 Gent	38 Magdeburg	71 Pamplona/Iruña	108 Saint-Etienne	166 Linz	166 Linz	199 Ljubljana	230 London
6 Liège	39 Mainz	72 Santander	109 Strasbourg	142 Lefkosia	167 Wien	200 Maribor	231 Manchester
	40 Moers	73 Santiago de Compostela	110 Toulouse	Κύπρος/Cyprus			232 Newcastle-upon-Tyne
Česká Republika	41 Mönchengladbach	74 Sevilla		Latvija	Polska	Slovenská Republika	233 Portsmouth
7 Brno	42 Mülheim an der Ruhr	75 Toledo	Ireland	143 Liepāja	168 Białystok	201 Banská Bystrica	234 Sheffield
8 Ostrava	43 München	76 Valencia	111 Cork	144 Rīga	169 Bydgoszcz	202 Bratislava	235 Stevenage
9 Plzeň	44 Nürnberg	77 Valladolid	112 Dublin	Lietuva	170 Gdańsk	203 Košice	236 Worcester
10 Praha	45 Regensburg	78 Vitoria/Gasteiz	113 Galway	145 Kaunas	171 Gorzów Wielkopolski	204 Nitra	237 Wrexham
11 Ústí nad Labem	46 Schwerin	79 Zaragoza	114 Limerick	146 Panevėžys	172 Jelenia Góra		
	47 Trier			147 Vilnius	173 Katowice	Suomi/Finland	България/Bulgaria
Danemark	48 Weimar	France	Italia	Luxembourg (G.D.)	174 Kielce	205 Helsinki/Helsingfors	238 Burgas
12 Aalborg	49 Wiesbaden	80 Ajaccio	115 Ancona	148 Luxembourg	175 Konin	206 Oulu/Uleåborg	239 Pleven
13 Århus	50 Wuppertal	81 Amiens	116 Bari		176 Kraków	207 Tampere/Tammerfors	240 Plovdiv
14 København		82 Besançon	117 Bologna	Magyarország	177 Łódź	208 Turku/Åbo	241 Ruse
15 Odense		83 Bordeaux	118 Cagliari	149 Budapest	178 Lublin		242 Sofia
Deutschland	Eesti	84 Caen	119 Campobasso	150 Miskolc	179 Nowy Sącz	Sverige	243 Varna
16 Augsburg	51 Tallinn	85 Cayenne	120 Caserta	151 Nyíregyháza	180 Olsztyn	209 Göteborg	244 Vidin
17 Berlin	52 Tartu	86 Clermont-Ferrand	121 Catania	152 Pécs	181 Opole	210 Jönköping	România
18 Bielefeld	Ελλάδα/Ellada	87 Dijon	122 Catanzaro		182 Poznań	211 Malmö	245 Alba Iulia
19 Bochum	53 Athina	88 Fort-de-France	123 Cremona	Malta	183 Rzeszów	212 Stockholm	246 Arad
20 Bonn	54 Ioannina	89 Grenoble	124 Firenze	153 Gozo	184 Suwałki	213 Umeå	247 Bacău
21 Bremen	55 Iraklio	90 Le Havre	125 Genova	154 Valletta	185 Szczecin		248 Braïla
22 Darmstadt	56 Kalamata	91 Lille	126 L'Aquila		186 Toruń	187 Warszawa	249 București
23 Dortmund	57 Kavala	92 Limoges	127 Milano	Nederland	187 Wrocław	215 Belfast	250 Clărești
24 Dresden	58 Larissa	93 Lyon	128 Napoli	155 Amsterdam	188 Wrocław	216 Birmingham	251 Cluj-Napoca
25 Düsseldorf	59 Patra	94 Marseille	129 Palermo	156 Arnhem	189 Zielona Góra	217 Bradford	252 Craiova
26 Erfurt	60 Thessaloniki	95 Metz	130 Perugia	157 Eindhoven	190 Zory	218 Bristol	253 Giurgu
27 Essen	61 Volos	96 Montpellier	131 Pescara	158 Enschede	Portugal	219 Cambridge	254 Oradea
28 Frankfurt am Main	España	97 Nancy	132 Potenza	159 's Gravenhage	191 Aveiro	220 Cardiff	255 Piatra Neamț
29 Frankfurt an der Oder	62 Badajoz	98 Nantes	133 Reggio di Calabria	160 Groningen	192 Braga	221 Derry	256 Sibiu
30 Freiburg im Breisgau	63 Barcelona	99 Nice	134 Roma	161 Heerlen	193 Coimbra	222 Edinburgh	257 Tirgu Mures
31 Göttingen	64 Las Palmas	100 Orléans	135 Sassari	162 Rotterdam	194 Funchal	223 Exeter	258 Timișoara
32 Halle an der Saale	65 Logroño	102 Pointe-à-Pitre	137 Torino		195 Lisboa	224 Glasgow	

BUDAPEST (MAGYARORSZÁG)

A szennyvizek megfelelőbb kezelése

Összköltség: 529 107 000 EUR

EU-s hozzájárulás: 304 661 500 EUR

„Célkitűzésünk, hogy Budapest (1,8 millió lakos) szennyvizének 95%-a biológiai kezeléssel essen át. Mindez az új csatornahálózat és az új szennyvíztisztító üzem – a 350 000 m³ víz napi kapacitású Budapest Centrum – megépítésével lesz elérhető. Az eredmény 850 000 lakost érint. A projekt, amely számottevően javítja majd a Duna vízének minőségét, öt részből áll: a Csepel-szigeten megépül az a víztisztító állomás, mely a legfejlettebb víztisztítási és energiatakarékos technológiákat (biogáz) fogja használni; a víztisztításból származó iszap komposztálására szolgáló infrastruktúra létrehozása (100 000 tonnás évi kapacitással); egy 6,9 km hosszú főcsatorna telepítése a Duna budai partjára; egy olyan nyomás alatti csatornahálózat kiépítése, mely a fő szivattyúállomásokat összeköti a víztisztító üzemmel; a szivattyúállomások modernizálása és megerősítése. A választható összköltségek (468 710 000 euro) 65%-át a Kohéziós Alap finanszírozza. A munkálatok befejezése 2009-re van tervezve.”

Somlai Gyula, a közmunkák osztályának igazgatója,
Budapest Polgármesteri Hivatala
somlaigy@budapest.hu

VALENÇA (PORTUGÁLIA)

A városi örökség helyreállítása

Összköltség: 2 600 000 EUR

EU-s hozzájárulás: 1 900 000 EUR

„A Spanyolországgal határos Valençia gazdag kulturális örökséggel rendelkezik, amelyben jól tükröződnek a Portugália legészakibb részét és Galíciát összekötő sokszoros kapcsolatok. Az ERFA és Norte régió cselekvési programjának támogatásával, a helyi önkormányzatok egy sor olyan projektet indítottak útjára, amelyek segítségével a város történelmi központját restaurálni lehet, és ismét értékessé lehet tenni. A városszépítés és az alapvető infrastruktúrák (csatornázás, úthálózat...) modernizálása, valamint az újabb tevékenységek és a jobb életminőség létrehozása révén, itt a kulturális turizmus elősegítéséről és a népességfogyatkozás ellensúlyozásáról van szó.”

Jorge Sobrado, CCDR-Norte
vitor.devesa@ccdr-n.pt

CERNIKA (SZLOVÉNIA)

Egy katonai bázis ipari parkká való átalakítása

Összköltség: 3 951 000 EUR

EU-s hozzájárulás: 2 598 573 EUR

„Az ERFA segítségével, Cernika község egy ipari parkot rendez be a jugoszláv hadsereg volt katonai bázisán. A projekt első fázisa 2005 novemberében fejeződött be. Ez a kaszárnyák lebontásából, talajgyegetési munkákból és a helyszín használhatóvá tételéből (bekötőutak, vízcsövek, csatornázás, világítás...) állt, melyeknek a segítségével a helyszínt minden olyan infrastruktúrával ellátták (magasfeszültség, a nagy sebességű internet kábelei stb.), amelyek a vállalatok telepítéséhez szükségesek. A 11 000 m²-es helyszín elérhető áron várja az irodákat, a műhelyeket és a többi, ezután megépítendő épületet. Ez a projekt a Notranjsko Kraška régió fejlesztési stratégiájába sorolható.”

Franc Lenarcic, Környezeti és Területrendezési Minisztérium
Franc.Lenarcic@gov.si

AMSZTERDAM (HOLLANDIA)

Az ArenA, azaz a foglalkoztatási partnerség

Összköltség: 650 000 EUR

EU-s hozzájárulás: 325 000 EUR

„Amsterdam délkeleti negyedeiben, Zuid-Oostban, az Araena Stadium 1996-os megnyitása nem járt a várt számú fenn tartható munkahely megteremtésével. Ezért a város egy foglalkoztatást célzó partnerséget kezdeményezett, mely az összes aktív helyi erő csoportosítja: magában foglalva a közgazdagságot, a vállalkozókat, a szakmai szervezeteket, az oktatási intézményeket, egyesületeket, és így tovább. A foglalkoztatás és a képzés szolgálatában álló összes szociális-gazdasági szereplőt egyesítő ArenA Initiatiefben 80 szervezet képviselteti magát. Pszichológiai szempontból, itt a Kelet (ahol az érintettek élnek) és a Nyugat (ahol az illetők dolgoznak) közötti törés megszüntetéséről van szó. A képlet sikeres volt: a város Zuid-oost részében az ArenA-kezdeményezés a munkanélküliség számottevő csökkenéséhez vezetett. 1996 és 2003 között a munkát keresők száma 15 000-ről 5000-re csökkent.”

Peter Aben, Gazdasági ügyek, Amsterdam Zuid-oost
p.aben@zuidoost.amsterdam.nl

SPANYOLORSZÁG

Az integráció adja a gijóni URBAN-projekt erejét

Blanca Cañal García, a gijóni (Asztúria) URBAN II program igazgatója

„Válságban lévő perifériás ipari szektor”, ez a legjobb elnevezés, amellyel a gijóni URBAN beavatkozási övezetét illetni lehet. A program kidolgozásának pillanatában ez az övezet 26 519 lakost számlált, azaz Gijón lakosságának 10%-át. A város nyugati részén helyezkedik el, és több szektorból áll: Jove (amelyben egyes lakótelepek, mint az El Muselín, a Portuarios és a Pescadores, egészen a tengerpartig nyúlnak), Tremañes (ipari övezet), valamint a Calzada és a Nantahoyo lakótelepek egy része, melyek sűrűn lakottak, de paragon hagyott ipari övezeteket is tartalmaznak, mivel abban a térségben több nagyvállalatot bezártak. Az egész URBAN-övezetben lakóövezetekbe ékelt intenzív ipari tevékenységet és nagy szállítási infrastruktúrákat találunk, vagyis itt van a museli kikötő, és ezeket a lakótelepeket több vasútvonal szeli át. Az URBAN-övezetben a munkanélküliség és a szociális problémák sokkal fokozottabban jelentkeznek, mint az agglomeráció többi részén.

A Gijón városa által birtokolt URBAN-projekt 75%-os társfinanszírozását az ERFA végzi. Ennek a projektnek 14,2 millió eurós választható összköltsége van, amely öt elsődleges irányra osztható fel: a gazdátlan területek visszanyerésére és felhasználható parcellák kialakítására; a gazdasági szerkezet javítására; a hátrányos helyzetű népesség integrálására; a hulladékok kezelésére; az új technológiák bevezetésére.

E prioritások cselekvési program-má alakítása érdekében néhány olyan vezérelvet is figyelembe vettek, amelyeknek többletértékhatásaik vannak: ezek elsősorban az integrált megközelítés, valamint a többi köz- és magáncselekvéssel való szinergiák keresése. Az elmondottakat két példával lehetne bizonyítani.

„Tisztasági Pont” Gijónban

A „Tisztasági Pont”

Legelőször egy „Tisztasági Pont” (a háziszemét szelektív gyűjtésére szolgáló konténerekkel ellátott park) berendezését tervezték egy adott vasútvonal mögötti üres telken. Sajnos az ott lakók ellenezték ennek kialakítását az ő telepükön. Ám az akció beépítésével az URBAN-ba, a tanulmányi központokban, a fiatalok házaiban, a harmadik korosztály klubjaiban, a távok-

tatási központokban stb. tartott – a szelektív hulladékgyűjtéssel foglalkozó – tájékoztató ülések százaiban a lakosság jelentős részét könnyen fogékonnyá lehetett tenni a projekt iránt. Ugyanakkor, tizennégy helyi egyesület működött együtt egy ezzel a témával foglalkozó kiállítás megszervezésében. Becslések szerint, ezen az ötnapos rendezvényen több mint 800-an vettek részt. Napjainkban a Tisztasági Pont vonzó eszköznek számít, amelyre a környék lakossága nagyon büszke. Az URBAN-övezet legnépszerűbb lakótelepében, iskolaépületek, egészségügyi központok és egy fontos sportkomplexum közelében helyezkedik el, ahol egyébként folytatódna a környezeti védelemmel kapcsolatos képzések. Azt is meg kell azonban jegyezni, hogy az összes URBAN-akció az energitakarékosság és a háziszemét kezelése stb. problémáinak felvetésével társul.

Partnerség a vállalatokkal

Az URBAN-övezetben a város legrégebbi és legelmaradottabb ipari övezetei is megtalálhatók. Ezek a helyszínek külső beavatkozás tárgyai. A lepusztult területek most elkezdett visszanyerési munkája megmozgatta azoknak a vállalatoknak az egyesületeit, amelyek három ipari parkban tevékenykednek. A paragon hagyott ipari területeket és az elhagyott parcellákat – melyeket sokszor törvénytelenül használtak – parkolóhelyekké alakították, vagy beépítették őket. Ez az eljárás főleg azt a két vasúttársaságot (ADIF és FEVE) érintette, amelyeknek a vasútvonalai átszelik ezeket a helyszíneket. E projekt pozitív eredményeiből kiindulva most már sokkal könnyebbé vált a környezettel és az új technológiákkal kapcsolatos egyéb cselekvési irányok felajánlása azon vállalatok számára, amelyeknek a többsége nagyon kicsi. Ekképp, az egyik vállalati egyesület saját ipari parkjában egy hozzávetőleg 100 fából álló faültetvényt hozott létre. További hír, hogy egy másik cég nemrég megállapodást kötött az URBAN-övezet 150 vállalata weboldalainak az elkészítéséről. E cél érdekében most képezik ki az övezet fiataljait, akik közül legalább hatot alkalmazniuk kell majd.

Az ilyen típusú projektek kidolgozásával töltött tízéves tapasztalatom alapján azt hiszem, hogy kijelenthetem: ezek a pontosan körülhatárolt övezetekre összpontosuló és a szereplők fokozottabb helyszíni szerepvállalását igénylő integrált programok sokkal többet jelentenek egy egyszerű költségvetési végrehajtásnál. Valójában sokkal nagyobb hozzáadott értékkel és átláthatósággal rendelkeznek a polgárok számára, mint azok, amelyeket valódi koordináció és integráció nélkül, a különféle szakosított szolgálatok egymástól függetlenül léptetnének életbe.

Bővebb információ: www.gijon.es

Az URBAN II akciója Lipcsében és Dortmundban (Németország)

Változó lakótelepek

A 12 német URBAN II programot az európai alapok, a szövetségi állam, a szövetségi tartományok és a városok közösen finanszírozzák. Részt vállaló, integrált és innovatív megközelítésükkel ezek visszadják az érintett lakótelepek vonzerejét és dinamizmusát, valamint az ott lakók büszkeségét és reményét. Ennek bizonyítéka Lipcse és Dortmund.

Ez a vitalitást jelképező, óriási földigiliszta a pszichológiai problémákkal küzdő gyerekek szüleinek, a lipcsei URBAN által támogatott Wege e.V. egyesülete színhelyének homlokzatát díszíti

Karsten Gerkens, Lipcse városának urbanisztikai igazgatója egy olyan fényképet mutat, amelyen egy kislány valósággal úszik egy számára túl nagy méretű kabátban: „Nálunk ezt jelenti a városfejlesztés: a túl drága és túl nagy kabátot megpróbáljuk rá szabni a növekedésben lévő testre.”

A kép nagyon hatásos: Lipcse a „shrinking city”⁽¹⁾, azaz a „zsugorodó város” példája. A volt NDK Berlin után második legnagyobb városi agglomerációjának lakossága a harmincas évek 750 000-jéről 2000-re 493 000-re csökkent, hogy jelenleg 500 000-re duzzadjon. 1990 és 2000 között Lipcse 100 000 lakost veszített. E „vérvesztés” több okkal magyarázható: a nagyon alacsony születési arányszám kb. 25 000-es emberhiányt okozott, míg az újraegyesítés utáni 60 000 ipari munkahely megszűnte 25 000 lipcsei lakost kényszerített Németország nyugati részébe. Ugyanakkor, azon kis magánházak vonzerejének engedve, amelyekhez a keletnémet rezsim alatt nagyon nehezen lehetett hozzájutni, 50 000 lipcsei települt a külvárosokba vagy a közeli falvakba, otthagynva a tulajdonképpeni várost.

Ennek eredményeként számos épület kiürült, 60 000 lakás áll üresen, és a városszerkezet nagyon meggyengült. Egyes lakótelepeken a főutak mentén fekvő négy épületből egy lakatlan. Az összbenyomás azonban már nem egyezik a válságban lévő iparvárosok képével, vagy azzal a képpel, amelyet általában egy tönkrement városnegyed nyújt, mivel Lipcsében a frissen restaurált, pompás épületek az elhagyott, a megrongálódott homlokzatú épületek mellett állnak. Amit fájdalmas látni, mivel gyakran a „Gründerzeit” építészeti stílusban készült, szép épületekről van szó, azaz azon terjeszkedési és intenzív városiasodási periódus épületeiről, amely az 1870 és 1914 közötti évek Németországát jellemezte. Következésképp, a város négy nyugati lakótelepén (8 km², 32 000 lakos) életbe léptetett „Leipziger Westen” URBAN II program végcélja nagyon egyszerű: „Az emberek megtartása a városban és újabb emberek odacsalogatása”, foglalja össze a programot irányító Norbert Raschke.

⁽¹⁾ Lipcse és szomszédja, Halle, a „Shrinking Cities” (<http://www.shrinkingcities.com/>) hálózathoz tartoznak, mely projektet 2002 és 2006 között az építészeket, tudósokat és művészeket egyesítő Kulturstiftung des Bundes (Szövetségi Kulturális Alapítvány) irányította, és amely detriti (USA), ivanovói (Oroszország), manchesteri és liverpooli (Egyesült Királyság) munkákat is eredményezett.

A tulajdonhoz... és a munkához való jog

„Keleten az embereknek nagyon kevés tulajdonuk van. Sokan szeretnének tulajdonosokká válni, de nemigen rendelkeznek a valamely épület megvásárlásához és felújításához szükséges anyagiakkal”, magyarázza Christoph Scheffen, aki az URBAN és Lipcse városa által támogatott Immothek szociális ingatlanügynökség koordinátora. „A mi szerepünk az, hogy önkéntes építésszel együtt felkutassuk a rendelkezésre álló és elfogadható áron felújítható épületeket, és azokat felajánljuk a lakásvásárlás szándékával jelentkező családoknak. Összeismerkedés, valamint az épület közös megvásárlásához és társulajdonba vételéhez szükséges anyagi lehetőségeik megismerése érdekében összehozzuk e potenciális vásárlókat – átlagban hat háztartást épületenként.” 2002 és 2005 között 212 lakás talált vevőre ezen az áron. Lipcse az első németországi város, mely támogatja ezt a típusú műveletet, melynek a modelljét egy 500 000 eurós URBAN-szubvenció révén lehetett kidolgozni. Becslések szerint e művelet 40 millió eurót kitevő befektetéseket és hozzávetőleg 200 új munkahelyet generált a város egésze számára.

Akcióban a zöld brigád a lipcsei URBAN-övezet közepén található Henrietteparkban

Magától értetődő, hogy azokon a lakótelepeken, ahol a munkanélküliség aránya meghaladja a 20%-ot, a foglalkoztatás képezi a lipcsei URBAN-program fő prioritását. 8 millió eurót – a költségvetés 40%-át – szenteltek a „Gazdaság és Foglalkoztatás” elnevezésű projektnek, mely a vállalkozóknak nyújtott klasszikus támogatási formákat (tanácsadás, berendezések rendelkezésre bocsátása, hálózatba kapcsolás...) kombinálja az innovatívabb (iskolai vállalatok, ötletbörzék), célzott képzésekkel (fiataloknak, nőknek, bevándorlóknak...). A 2001–2004-es időszakban az URBAN Leipziger Westen 430 frissen létrehozott vagy megőrzött munkahellyel, 80 gyakornokkal, szakképzések hasznélvezőivel, és több mint 800 olyan fiatallal büszkélkedhet, akik egy intenzív, vállalkozásalapítással kapcsolatos tanfolyamon vettek részt. „2002 májusában a nulláról indultunk”, meséli Frank Basten, a „Freie Wirtschaftsförderung” (Szabad Vállalkozás Támogatása) nevű Vállalkozások és Innováció Központ tanácsosa. „A mai napig, azaz 2006 februárjáig 147 kisvállalatot támogattunk, ami 353 munkahelyet jelent. A szakági eloszlás jól képviseli az URBAN-övezet gazdasági szerkezetét, de a mi prioritásainkat is: 69 vállalatoknak szolgáltatásokat nyújtó, 28 kézművességi, 23 kereskedelmi, 14 vendégfogadási és 13 magánszemélyeknek szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás. Támogatásainkkal azokat a tevékenységeket részesítjük előnyben, amelyek a lipcsei ipari szokásokhoz és sajátosságokhoz kapcsolódnak: az informatikához és az autóhoz.”

Az új lakosok városba csalogatásához természetesen a lakótelepek kicsinosítására is szükség van. E tekintetben, a „Városi övezet minősége” elnevezésű projekt finanszírozására az URBAN hozzávetőleg 7,3 millió eurót mozgósított. A különféle ráfordítások együttesen a Karl-Heine-csatorna újraértékelését és a volt ipari helyszínek zöldövezetekké való alakítását eredményezték. Emellett olyan intézkedésekkel is jártak, mint az újdonságszámba menő telekkölcsönzési rendszer. A nagy ipari parlagok mellett Lipcsének nagyon sok kicsiny rendezetlen területe van, amelyeket tulajdonképpen csak meg kell tisztítani, és gaztalanítani kell, hogy kertekké vagy játszótérké lehessen alakítani őket. „Mi kapcsolatot teremtünk a telektulajdonos és azon személy vagy szervezet között, aki használatba venné azt a területet, és megpróbáljuk elérni, hogy egy ingyenes kölcsönzési megállapodást vagy egy ideiglenes bérleti szerződést kössenek”, magyarázza Tobias Habermann, aki az URBAN-övezet két „lakótelepi menedzserének” egyike. „Ezen mindenki nyer, miközben így sok városi rákfénét megszüntetünk. Ugyanezt az elvet alkalmazzuk egyes főutakra néző üres üzletek esetén is: ha a tulajdonos az előbb ismertett módon kölcsönbe adja őket, azok kulturális rendezvények helyszíneiként szolgálhatnak – ünnepek, kiállítások –, vagy a fiatalok, egyesületek állandó találkozóhelyeivé válhatnak...”

Lelkesedés

A Német Urbanisztikai Intézet (Deutsches Institut für Urbanistik/DIFU) egyik tanulmánya szerint a Leipziger Westen URBAN költségvetésének megközelítőleg 20 millió eurója 280 millió eurós magántőkét generált. „Ez természetesen kiváló eredmény”, állapítja meg Bertram Plate, a program szociális projektjeinek koordinátora, „de amit én még ennél is fontosabbnak tartok, az annak a lelkesedésnek a visszatérte, amely a vasfüggöny lebontásakor létezett lakótelepeinken, de amely a gazdasági struktúraváltás durva realitásaival szembesülve elpárolgott.”

Ezt a visszanyert lelkesedést és büszkeséget még abban a Lipcsétől nagyon távol eső régióban is érzékelték, amelynek az utóbbi évtizedekben teljesen más történelme volt, mivel Nyugat-Németországban van. A Ruhr-medence keleti részén található Dortmund (590 000 lakos) folytatja átalakulását: azaz kohászati városból high-tech metropolisszá válását. Az eljárás eléggé előrehaladott állapotban van, de ebből az átalakulásból a város nem minden része nyer: a városközponttól északra fekvő Nordstadt számos munkahelyet veszített, főleg akkor, amikor egy acélmű bezárásakor egyszerre 2000 munkahely szűnt meg. Ehhez még hozzáadódik az is, hogy Nordstadt 54 000-es lakosságának 40%-a bevándorló, és a lakosságnak ezt a részét rendkívül érzékenyen érinti az ipari munkahelyek megszűnése. Innen származott az az ötlet is, hogy a lakótelep részesüljön abból a 28,8 millió eurós URBAN II programból, amelyből 10 millió euro európai forrásokból származik. A 29 kiválasztott projekt félidős mérlege a következő: „16 új vállalat és 200 új munkahely, 2300 képzésben részesült személy, 2500 kapcsolatfelvétel a helyi vállalkozásokkal és a bűnözés érzékelhető csökkenése”, mondja Ralf Appel, a program igazgatója, aki azt is aláhúzza: „Az URBAN segítségével egy visszafordíthatatlan lakótelepi dinamizmus alakult ki”.

Meglehet, a látogató meglepődve csodálkozik rá a Fredebaumparkban felállított és a világ legnagyobbjának számító tipi (indian sátor) látványára, ám mindez voltaképpen a Nordstadt részét képező Nordmarkt jelképe, mivel az a Dortmundban életbe léptetett URBAN-stratégiának és az azzal elért eredményeknek a legemblematikusabb része. Mindaz, ami jelenleg egy szép piactér és egy sűrűn lakott negyedben található kellemes zöldövezet, 2002-ben egy elfeledett övezet

volt, ahol alkoholisták, drogfogyasztók és prostituáltak tanúztak. Az URBAN-alapok kb. 1,1 millió euróval a körzetet sikerült helyrehozni, „városi kalauzok” és „közterület-fenntartók” alkalmazásával pedig gondozottá és biztonságossá lehetett tenni. Egy szövetségi program keretében 18 olyan hivatalnok dolgozik, akik a munkába állásra, a tulajdonra és a közbiztonságra vigyáznak, lásd Nordmarkt utcáinak és tereinek állapotát. „Egyszerű és nagyon szimbolikus feladatokat látnak el: felszólítják az embereket, hogy a szemetet a kukákba dobják, vagy segítenek az iskolásoknak, hogy átkeljenek az utcán. Mindezek ismét értékessé teszik a szociálisan kitaszítottakat, és ismét kialakítják a társadalmi szolidaritást”, magyarázza Bernd Axmann, annak a Grünbau GmbH-nek a projektvezetője, mely a szociális beilleszkedés vállalata, és mely e berendezkedés keretszervezete.

Jelenet abból a homlokzatfestési műveletből, amelyre a lakótelepek felújítását célzó URBAN-cselekvés keretében Dortmundban kerül sor

A szociális város

„Megpróbáljuk felemelni az embereket”, árulja el Helga Beckmann. „Javítani a saját magukról és a lakótelepükről kialakított képet, elhithetni velük, hogy a pohár nem félig üres, hanem félig tele van, és hogy a hiányzó részt ők maguk is feltölthetik. Mindenféle eseményt, ünnepséget és ötletbörzét megszervezünk... Mindez projekteket generál, és anélkül, hogy sok pénzbe kerülne, vonzóvá és észrevehetővé teszi a lakótelepet.” Helga és kollégája, Martin Gansau Nordmarkt „Lakótelepi Irodájának” felelősei. Három ilyen van Nordstadtban. Ők képezik a lakosok és az állami hatóságok közötti láncszemet, „egyszerre közvetítők, ügyintézők és szervezők”, foglalja össze Martin. „Mi nem közvetlenül oldjuk meg a problémákat, nem lépünk az adminisztráció helyébe, mi csak abban segítünk, hogy az emberek megtalálják a nekik szükséges tárgyalópartnert.”

Ez a „Quartiersmanagement” – azaz „lakótelepi menedzsment” – a németországi városfejlesztés legfőbb eszköze. Ez a „lelke” annak a „Soziale Stadt” (Szociális Város) nevű koncepciónak, amelyet Dortmund szövetségi állama: Észak-Rajna-Vesztfália legelsőnek alkalmazott. Az 1993-ban elindított „Stadtteile mit besonderem Erneuerungsbedarf” (A haladéktalan felújítást követelő lakótelepek) elnevezésű szociális program volt az a legelső német program, amely transzverzális megközelítéssel működik. Ebben a szénbányászat és a kohászat Ruhr-medencei eltűnése miatt keletkező városi hanyatlással való megbirkózásról van szó. 1998-ban, a kísérlet sikere rábírta a szövetségi kormányt, hogy elfogadja ezt a megoldást, és hogy 1999-ben – „Bund-Länder-Programm Soziale Stadt”

(A szociális város szövetségi-regionális programja) néven – mind a 16 német szövetségi állam számára ajánlja.

A részben az URBAN kezdeményezéséből ihletődött Szociális Város program szentesíti a leghátrányosabban érintett lakótelepek átalakításának integrált és részes területi megközelítését. „Az olyan programok, mint a Szociális Város vagy az URBAN nagy hozzáadott értéke abban áll – állítja Karl Jasper, a szövetségi állam Épület- és Mobilitási Minisztériumának URBAN-koordinátora –, hogy előmozdítják a lakosok részvételét a projekteken. Ebből két előny származik mindenekelőtt: építünk az emberek tapasztalataira, és ezek alapján a projekteket is optimálisabbá és fenntarthatóbbá lehet tenni. Másodsorban: a projektek által gerjesztett dinamika olyan szociális struktúrák létrehozását teszi lehetővé, amelyek tartósan stabilizálják a lakótelepet. Végül soron, az államhatalom szerepe módosul: a segítő, a nehézségekkel küzdő állampolgárait támogató állam lesz az az állam, amely felszabadítja azt az endogén potenciált, mely lehetővé teszi, hogy az emberek segíthessenek magukon. Ez egy kicsit úgy hangzik, hogy »segíts magadon, és az URBAN segíteni fog neked«.”

Ennek ellenére, Karl Jasper emlékeztet arra, hogy Észak-Rajna-Vesztfáliában az URBAN csak egy kis részét alkotja a városi akcióknak: a jelenlegi 2. célkitűzési program (hozzávetőleg 2 milliárd euro) főleg a városi övezetekben van jelen. Európa legelső helyen álló regionális gazdasága, Németország legsűrűbben lakott és legiparosítottabb szövetségi tartománya maga is évente 150 millió eurót fektet a városfejlesztésbe, mely a Szociális Város nevű program (40 millió), a városi átalakítás „Stadtumbau” nevű programja (30 millió) és a többi különféle, a kis- és közepes városok érdekében hozott intézkedések finanszírozása (80 millió) között oszlik el.

Főáramlat

A strukturális alapok által finanszírozott városfejlesztés kezelésének terén Észak-Rajna-Vesztfália előremutató álláspontot képvisel. Rendkívülinek tekinthető, hogy a szövetségi állam öt legnagyobb városának polgármesterei hivatala anélkül vesz részt az európai programok nyomon követési bizottságában, hogy hegemoniára vagy olyan előjogokra törekedne, mint amilyenekkel egyes partnerek – például kereskedelmi kamarák – rendelkeznek.

A Szociális Város program egyik kitalálója és hirdetője Ullrich Sierau volt, aki most Dortmund városának urbanisztikai tanácsadója. Ő, úgyis, mint a tartomány városfejlesztési minisztériumának korábbi osztályvezetője, olyan véleményen van, amelyet – úgy tűnik – jó néhány regionális fejlesztéssel foglalkozó személy is oszt: „Mi kedvezően fogadjuk a lisszaboni stratégia elveit: azaz tényleg előnyben kell részesíteni a versenyképességet, az innovációt, a humán erőforrások képzését... De ennek ellenére a szociális város elveiben is hiszek: senkit sem szabad magára hagyni. A két álláspont egyensúlyban kell, hogy legyen. Akárhogy is nézzük, a tőke nem megy olyan helyekre, ahol a szociális problémák megoldatlanok.”

Bővebb információk:

www.urban-leipzig.de
www.urban.dortmund.de

A német-osztrák URBAN-hálózat a két érintett országot, de Európa városfejlesztési kérdéseit illetően is kiváló forrásanyagokkal rendelkezik.

Deutsch-Österreichisches URBAN-Netzwerk
47–51 rue du Luxembourg, B-1050 Brüsszel
Tel.: +32 (0)2 5501610, Fax: +32 (0)2 5035606
c.huttenloher@deutscher-verband.org

LE HAVRE (FRANCIAORSZÁG)

Egy városi park létrehozása

Összköltség: 9 343 413 EUR
EU-s hozzájárulás: 2 472 721 EUR

„A Le Havre-i URBAN II program irányadó projektje a város és a kikötő közötti városi park kialakítása. A Saint-Nicolas-negyed lakosai számára létrehozandó kikapcsolódási és sétálóövezetről, valamint a lakótelep városközponttal való összekötéséről és a róla alkotott kép megváltoztatásáról van szó, hogy újabb lakosokat és befektetőket lehessen odacsalogatni. A park kialakítása a kiváló helyszíni adottságokon alapul: a tengeröblök és a kikötői tevékenységek jelenléte, a tenger és a városközpont közelsége... Sajátos esti megvilágítással emelik majd ki a helyszín és főleg az öblök szépségét. A park közepéig erős híd megépítése megszünteti a Saint-Nicolas-negyed elszigeteltségét, és közösségi – azaz közösségeket összekötő – szerepet ad majd az övezetnek.”

Ouahid Dorbane, *Le Havre déli negyedei fejlesztésének általános képviselője*
Ouahid.Dorbane@ville-lehavre.fr

BRISTOL (EGYESÜLT KIRÁLYSÁG)

A fogyatékkal élő fiatalok beillesztése

Összköltség: 342 575 EUR
EU-s hozzájárulás: 169 938 EUR

„A »Just CHIL« (Just Children Helping Inclusion by Listening/ A gyerekek beilleszkedésének segítése meghallgatás révén) beilleszkedési program innovatív válasz azon fogyatékkal élő fiatalok számára, akiknek tanulási és viselkedési nehézségeik vannak. Egy helyi tanulmány bebizonyította, hogy ennél a csoportnál a legnagyobb az iskolai kitaszítottság és az aszociális, néha erőszakos viselkedésnek a veszélye, mivel az ő szükségleteik sokkal komplexebbek voltak, semhogy azokat az egyetlen, a megszokott iskolai rendszer figyelembe vehette volna. A projekt a legnehezebb eseteknek tartott fiatalokkal foglalkozik. E program az egyénre és a társaira összpontosuló oktatási megközelítést alkalmaz, hogy a fiatalban kialakuljanak azok a képességek, amelyekkel felismerheti saját viselkedését, és változtathatja azt. A tanfolyam haragkezelést, tárgyalókészséget, konfliktusoldást és polgárjogot tartalmaz – megannyi olyan képesség, amelyet a résztvevők a mindennapi életben felhasználnak majd. A projektnek számottevő hatása volt: a képzést befejező 60 fiatal eddig jelentős viselkedései, iskolába járási és munkakeresési javulást mutatott. Egy fiatal nő megkapta a közösség érdekében végzett munkát jutalmazó Diana hercegnő emlékdíjat, négy fiatal csatlakozott az URBAN program irányítását biztosító csoporthoz, mások pedig különböző egyesületekben aktívak.”

Steve Morris, *a South Bristol URBAN II program igazgatója*
s_morris@bristol-city.gov.uk
www.southbristolurban2.co.uk

SAMBREVILLE (BELGIUM)

Épületrestaurátori képzés

Összköltség: 202 057 EUR
EU-s hozzájárulás: 101 028 EUR

„E projekt elsősorban a hátrányos helyzetű emberek – elsősorban férfiak – közötti szociális kapcsolatok újratemetését, másodsorban pedig az építőipar és felújítás különféle szakágait (kőművesség, álmennyezet-készítés, szobafestés, villanyszerelés...) felőlelő képzés sikeres befejezését igazoló bizonyítvány átnyújtását célozza. E bizonyítványnak köszönhetően az illetők munkát találhatnak az építőiparban, vagy egyéb továbbképzésekre lehet irányítani őket. Célkitűzésünk 60 személy 820 órán át tartó képzése. Munkahelyteremtés szempontjából elmondható, hogy 30-an lesznek azok, akik azonnal munkába állnak. Ugyanakkor annak a lehetőségnek a megteremtéséről is szó van, hogy a tanulók hozzájárulhassanak a helyi építészeti örökség helyrehozatalához. E képzések már most sokat tettek két lakótelepi lakás és egy épület felújításáért.”

Philippe Lhomme és Laurent Warnon, *az URBAN műszaki segítségnyújtási sejtje, Sambreville községi adminisztrációja*
urban@commune.sambreville.be

DUBLIN (ÍRORSZÁG)

Amikor a lakosok felújítják a környezetüket

Összköltség: 505 437 EUR
EU-s hozzájárulás: 233 120 EUR

„A dublini Ballyfermot lakótelepen számos olyan rendezetlen terület van, amelyek valóságos senkiföldjei, és a város szegényfoltjai. 2002-ben egy olyan URBAN-projekt indult, mely arra bátorítja az ott lakókat, hogy saját kezükbe vegyék ezen övezetek rehabilitációját. A pénzügyi támogatás kiosztása több feltétel betartásától függött: olyan fenntartható projekteket kellett ajánlani, amelyeket a lakótelepek lakosai való párbeszéd után dolgoztak ki, önkéntességen, valamint a környezet feljavításán és védelmén alapulnak. Következésképp, az összes projektet a helyi lakosság dolgozta ki, léptette életbe és tartja fenn. Jelenleg folyamatosan van egy független kiértékelés, de már most megállapítható, hogy a program növelte a lakótelephez való tartozás büszke érzését, és hozzájárult a lakók helyi célok megvalósításáért történő mozgósításához. A szomszédok között nagyon pozitív kapcsolatok alakultak ki, csökkentek a vandál cselekedetek, és az ott lakók szívükhöz közelebb állónak érzik lakóhelyüket.”

Caitriona Ryan, *a ballyfermoti URBAN-program igazgatója*
Caitriona@urbanbl.ie
www.urbanbl.ie

SVÉDORSZÁG

„Jalla, Jalla”, azaz a szociális beilleszkedéshez való hozzájárulás

Susan Runsten, az URBAN II Göteborg program koordinátora

Göteborg Svédország nyugati partvidékén helyezkedik el. 485 000 lakosával ez az ország második legnagyobb városa. Az utóbbi évtizedekben Göteborg kiterjedt strukturális változásokon esett át. Az iparban, kikötőjében és hajóépítő telepeiben bízó város mostanra egy sokkal változatosabb ipargazdaságot fejlesztett ki, ideértve az információs és kommunikációs technológiai ipart, a turizmust és a biomedicínát.

Göteborg ma egy sikeres, virágzó város. Ugyanakkor súlyos problémái is vannak. E problémák elsősorban abból a szociális kirekesztettségéből fakadnak, amely a menekültek és családtagjaik 80-as és 90-es években történő beözönlése nyomán keletkezett. Mindehhez a város különböző részei között létező demográfiai különbségek és egyenlőtlenségek is hozzáadódnak. Göteborg jelenlegi lakosságának 20%-a külföldön született. A bevándorlók főleg a város északkeleti részén sűrűsödnek, amelyet nagyarányú munkanélküliség és alacsony iskolázottsági szint jellemez. Amint Göteborg hozzájutott az URBAN II programhoz, az egyik legelső befektetés e városrész humán erőforrásainak felhasználására irányult, és az iskola- és foglalkoztatásra összpontosult.

Az URBAN II finanszírozásából részesülő projekt egyike a „Jalla, Jalla” (Menj! Menj!). A Jalla, Jalla-t a Medborgarskolan (mely egy felnőttképzési egyesület), valamint a Svéd Foglalkoztatási Hivatal és a helyi futballcsapat, a GAIS, karöltve menedzseli. A projekt a bevándorolt, hosszú ideje munka nélküli férfiak munkához jutását szándékozik elősegíteni. Ennek érdekében a svéd nyelven végzett tanulmányokat és számítógépes ismereteket szociális kapcsolatokkal és NKSZ- (nem kormányzati szervezet, angol rövid. NGO) környezetben elsajátított gyakorlati állampolgári ismeretekkel kombinálják.

A közös érdeklődési kör a futball körül mozog, a GAIS révén pedig lehetőség nyílt a futballmeccsek megtekintésére és lebonyolítására, valamint a szponzoráló cégekkel való kapcsolattartásra. A Svéd Foglalkoztatási Hivatalon keresztül több olyan munkaadó csatlakozott a projekthez, aki újabb személyzetet szeretne alkalmazni. Az oktatás, a szabadidős tevékenységek és a munkaadókkal való kapcsolattartás ezen egyedülálló kombinációja nagyon sikeresnek bizonyult. A Jalla, Jalla 338 300 eurós pénzügyi támogatást kapott az ERFA-tól, hogy 2004 márciusa és 2006 decembere között 60 résztvevőt fogadhasson. A várt eredmények egyike az volt, hogy közülük 20-at legalább egy évig alkalmazzanak valahol: e célkitűzés már 2005 októberében teljesült. Amihez hozzáadódott még az is, hogy a projekt révén a 45 résztvevőből 18 rövid időtartamú munkához jutott.

A Jalla, Jalla egyik erőssége, hogy a figyelem középpontjában az összes résztvevőt érintő foglalkoztatás áll. Az alapelv szerint a tanulmányokat nem kell befejezni a munkába állás előtt, mert azokat már az első naptól kezdve a munkaerőpiachoz kell igazítani. Egyes

résztvevőknél ez a megközelítés nagyon rövid idő alatt érzékelhető eredményekhez, azaz munkahelyekhez vezetett, ami reményt öntött a csoport többi tagjába is, és ambicionálta őket: „Ha neki sikerült, akkor nekem is sikerülnie kell. Mindent ki kell adnom magamból!”

Abban a tanulmányban, mely a göteborgi URBAN II helyi partnerségeit elemezte, tíz projektet vizsgáltak meg és hasonlítottak össze, hogy megállapíthassák: a különféle szereplők együttműködése mennyiben járult hozzá a projektek sikeréhez. E tanulmány szerint a siker egyik tényezője abban áll, hogy a projekt célkitűzései valóban stratégiaiak legyenek, és megegyezzenek az átfogó célokkal. A célok és a célkitűzések nem haladhatják meg a projekt konkrét lehetőségeit. Ezáltal konkrét eredmények is felmutathatók lesznek, ami úgy tűnik, hogy a partnerség minden szintjén növeli az elkötelezettséget. A Jalla, Jalla jó példa arra, hogy mindez hogyan működik.

A Jalla, Jalla másik sikertényezőjét a partnerség kiegészítő szerepe adja. A Medborgarskolának, a Svéd Foglalkoztatási Hivatalnak és a GAIS-nak eltérő kompetenciái és perspektívái vannak a projekt forrásokkal való ellátását illetően. A partnerek feladatai és szerepei is eltérnek ebben a projektben. Egy partnerségben a sokszínűséget pozitív dolognak lehet tekinteni!

Az utóbbi tíz évben Göteborg országos és európai finanszírozásban egyaránt részesült annak érdekében, hogy elősegítsék a válság sújtotta övezetekkel, az etnikai kisebbségekkel és a bevándorlókkal való foglalkozást. E kezdeményezések javították az életkörülményeket, és vonzóbb lakóövezeteket teremtettek. Új módszereket és stratégiákat dolgoztak ki a demokrácia promoválására, az oktatási intézmények többnyelvű környezethez való megfeleltetésére, valamint a helyi gazdaság megerősítésére. Az adott övezeteket célzó városi kezdeményezések azonban még mindig nehézségekbe ütköznek. A kiértékelések rámutattak arra is, hogy a kiemelt övezetekre vagy kategóriákra összpontosuló kezdeményezések az érintett negyed, illetve az ottani lakosok megbélyegzését is kiválthatják. Annak veszélye is fennáll, hogy a munkanélküliségi és szegregációs problémák megoldásához kizárólag a válságövezetekre összpontosítanak, anélkül hogy ezeket a város és a régió problémáival összhangban tárgyalják.

A következő kihívás ezen akadályok legyőzéséből áll, amit olyan, jól megalapozott stratégiákkal lehet elérni, amelyek a városokban létező szociális kirekesztettség megszüntetését a regionális fejlesztés és növekedés átfogó céljaival kombinálják. A Jalla, Jalla-ból az a tanulság vonható le, hogy az egyes egyénekben létező potenciálra történő összpontosítás kulcsfontosságú a siker érdekében. Egy ténylegesen befogadó és multikulturális város esetén azonban az eredményekkel szembeni elvárásainkat sem szabad csökkentenünk.

Elérhetőség: susan.runsten@stadshuset.goteborg.se

CSEH KÖZTÁRSASÁG

A sorompók nélküli metró

Lumíra Kafková, a prágai 2. célkitűzési programot kezelő hatóság igazgatója

Fent és lent: a prágai Florenc B. metróállomás rendezési munkálatai

A 2. célkitűzési program nagy prágai célkitűzése, hogy a cseh fővárosból olyan dinamikus európai fővárost hozzon létre, amely méltó a rangjára.

2004–2005-ben négy versenytárgyalást írtunk ki, melyek 148 projekt kiválasztásához vezettek. Ezek majdnem 100 millió eurós összbefektetést jelentenek az Európai Regionális Fejlesztés Alap részéről. E projektek túlnyomó többségét – főleg a legnagyobb befektetésekkel járókat – Prága városa és Prága különböző kerületei javasolták. Különösképpen a tömegközlekedés javítását célzó projektek bemutatása számíthat a legnagyobb érdeklődésre.

Az itt szóba jövő projekt a mozgáskorlátozott személyek integrációját hivatott előmozdítani a munkahelyteremtés és a városi környezet vonzerejének növelése révén.

A projekt lényege egy sorompó nélküli, könnyített bejárat kialakítása a Florenc B. metróállomáson. Ennek érdekében két felvonót építenek: az első a peronokat a közlekedőkhöz köti, míg a második az utca szintjéig szállítja az utasokat. A befektetéshez megfelelő jelzések és egyéb berendezések társulnak.

Miután a beruházás elkészül, a projekt nagymértékben javítja majd a tömegközlekedést és az érintett lakótelep megközelíthetőségét. Prágában 33 500 mozgáskorlátozott él, akik közül 4000-en tolószéket használnak. Ha a metró használatakor a sorompók elkerülhetővé válnak számukra, könnyebben eljuthatnak majd a városközpontba és az olyan fontos szállítási csomópontokra, mint a vasút- és a buszállomás. Mindez megkönnyíti majd munkaerő-piaci integrálódásukat, azon a piacon, mely 14 000 vállalatot és 12 000 független munkavállalót számlál.

A munkálatok 2005 szeptembere és 2007 márciusa között, két szakaszban folynak. Az első szakasz már befejeződött. A projekt lehetséges összköltségei 2 110 638 euróra rúgnak, melynek 50%-át az ERFA állja. A cseh állam az összeg 33,1%-át, azaz 698 621 eurót ad. A maradékot (16,9%, azaz 356 698 euro) Prága városa állja.

A prágai integrált szállítások regionális koordinátora és a „Fogyatékkal Élő Személyek Országos Tanácsa” közötti partnerségben irányított projekt megfelelő választ ad a mozgáskorlátozott személyek életkörülményeinek javítását és az összes problémás lakossági kategória szükségleteinek megoldását kérő általános szociális elvárásokra.

Mint minden, ami a szállítási útvonalakat gyorsabbá és kényelmesebbé teszi, ez a művelet is hozzájárul a tömegközlekedés hosszú távú elősegítéséhez.

Elérhetőség: Regionális Fejlesztési Minisztérium, MA SPD 2, Staroměstské sq. 6, CZ-110 15, Prága 1
E-mail: jpd2@mmr.cz
Web: www.strukturalni-fondy.cz/jpd2

GRAZ (AUSZTRIA)

„Graz, a tudás városa”

Összköltség: 4 200 570 EUR
EU-s hozzájárulás: 200 000 EUR

„A Stájerország Gazdaságsegítő Hivatala (németül: SFG) által bevezetett és az URBAN program által társfinanszírozott, a »Tudás Városa« elnevezésű projektnek köszönhetően, Graz nyugati részének városnegyedei ezentúl egy új, az innovatív vállalkozásokat befogadó központtal rendelkeznek. Ebben főleg az egészségüggyel (orvosi technológia, bioanalízis stb.) kapcsolatos új technológiák terén aktív vállalkozóknak nyújtandó irodahelyiségek biztosításáról van szó. A közeli egyetemen diplomázottak számára a központ amolyan hídszerpet akar betölteni az oktatás és a vállalatok között. A vállalatok Graz nyugati részén való létrehozása és megtelepedése mellett, a projekt az egész régió kiválósági központja kíván lenni.”

Christian Nussmüller, a Link GrazWest URBAN-program igazgatója, Graz
urban@stadt.graz.at
www.urban-link.at (www.graz.at)

TORINO (OLASZORSZÁG)

A Livio Bianco tér felújítása

Összköltség: 2 226 885 EUR
EU-s hozzájárulás: 914 998 EUR

„A Torino külvárosi negyedében található Livio Bianco tér a piemonti főváros URBAN-övezetében bevezetett felújítási stratégia központi helyén áll. A város lakók és az egyesületek által vehemensen követelt térfelújítás célja, hogy ismét a negyed szociális és kulturális központjává tegyék, elkerülve lezüllesztését és a hajléktalanok jelenlétét. Megtervezésétől kezdve (nyílt versenytárgyalás és a lakosok szavazata révén), egészen a hely – a munkálatok befejezése utáni – menedzseléséig, az egész művelet hajtóerejét a lakosság aktív részvétele adja. 2004-ben létrehozták a »Piazziamoci in Piazza« (Ragadjuk meg a teret) egyesületet, mely ennek a feladatnak szentelte magát. Ez az egyesület koordinálja az év során megrendezett kulturális eseményeket, és ez tartja fenn a negyed lakosainak aktív részvételét.”

Gianfranco Presutti, projektvezető, torinói URBAN II program
gianfranco.presutti@comune.torino.it
www.comune.torino.it/urban2

HÉRAKLION (GÖRÖGORSZÁG)

A válságban levő lakótelepek felélesztése

Összköltség: 10 913 948 EUR
EU-s hozzájárulás: EUR 8 185 461 EUR

„Héraklion nyugati partja a szociális és gazdasági hanyatlás számos jelét mutatja: nagyfokú és hosszú ideig tartó munkanélküliség, szegénység, kirekesztettség, tönkrement környezet. Az URBAN program legfontosabb célkitűzése e városi körzetek gazdasági és szociális felélesztése. A célkitűzés teljesítése érdekében fogantatott intézkedések három nagy paramétert egyesítenek: innovációt, fenntarthatóságot és az ismeretek bővítését. Ebbe beletartozik a látogatók számára létrehozott vonzó helyek kialakítása, valamint a helyi piac ösztönzésével és e piacnak a parttal való közvetlen összekapcsolásával a helyi lakosok érdekeit szolgáló felvevőpiacok megteremtése is.”

Kyriaki Manola-Goundra, a görögországi URBAN II programokat irányító hatóság igazgatója
k.manola@mou.gr

VANTAA (FINNORSZÁG)

Családi elhelyezési központ bevándorlók számára

Összköltség: 210 000 EUR
EU-s hozzájárulás: 57 000 EUR

„A bevándorló népesség számaránya Finnországban is növekszik, ezért fontossá vált a gettósodás és a radikalizálódás elkerülése. Ennek érdekében, a Helsink melletti Vantaa URBAN II programja egy családi elhelyezési központ létrehozását helyezte előtérbe. Ebben azokra a különféle gyakorlati megközelítésekre támaszkodnak, amelyeket a bevándorolt szülőknek gyermekeik gondozásához és oktatásához nyújtottak. E struktúra kedvezően hat az integrációra, mivel finn és bevándorolt nők itt találkoznak. Ennél az »ügyfélközpontú« intézménynél a családok konkrét megelőző segítséget kaphatnak, és csoportos tevékenységekben vehetnek részt. A csoportokkal a központ alkalmazottai foglalkoznak – gyerekgondozók, csoládsegítők, pszichológusok, ápolónők, szociális asszisztensek –, akik a transzverzális és integrált megközelítés alapján, szoros együttműködésben dolgoznak, hogy a folyamatos és koherens segítségnyújtás biztosítható legyen.”

Jukka-Pekka Sorjonen, a vantaai URBAN II program igazgatója
jukka-pekka.sorjonen@vantaa.fi
www.urbanfinland.info

2007–2013: a programok új generációjának előkészítése az Inforegio weboldala segítségével

A tagországok és a régiók a következő, a 2007–2013-as programozási időszakot készítik elő. Az Inforegio weboldala számos információt és fontos dokumentumot közöl az ebben a munkában részt vevő összes szereplő számára. Ennek célja az információcsere megkönnyítése és a nagyközönség haladást illető tájékoztatása. Kérdéseivel és hozzájárulásával bátran lépjen kapcsolatba a **Regionális Politikai Főigazgatósággal**.
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/debate/forum_en.htm

